

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab Anno Christi 1248. Usque Ad Annum 1276

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1765

VD18 90118243

§.54. Schisma inter Græcos.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-66255](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-66255)

Sæcul XIII. posthæc deliberatione statutum est, ut
A. C. 1267. Mediolanum divinis interdictum mane-
 ret, donec Papæ se submitteret Ottonem
 in ipsius sedem reciperet. Tum Legati
 ad Pontificium revocati consilium, cum
 Papam & Cardinales graviter offensos
 cernerent, ne indignationem eorum au-
 gerent, se paratos exequi, quidquid Pa-
 pa præcepisset, asseruere: atque ita di-
 missi sunt. Verum Archiepiscopus Otto
 Legatos non nisi ob metum irati Papæ
 sic locutos esse, populum de iis conque-
 sturum, & Turrios ad solvendum hoc
 promissum ægre permotum iri videns ob-
 tinuit, ut Cardinalium quidam ipsum ad
 sedem Mediolanensem reducere jubere-
 tur. At mors Papam Clementem se-
 quente anno occupans hanc legationem
 fecit inutilem.

p. 296.
 Sigon. p.
 105.

§. LIV.

Schisma inter Græcos.

Schisma inter Græcos adeo ingravescer-
 bat, ut filius a patre, mater a filia,
Pachym. IV. nurus a focu se disjungeret. Vagantium
c. 28. monachorum Hyacintho adhærentium
 numerus ingens Patriarchæ exulis partes
 suscipiebat: alii virtute sua celebres Ga-
 lesiano aliisque cœnobiis relictis vive-
 bant privatim, nec ullam cum Patriar-
 cha Josepho communionem sibi esse vo-
 lebant.

lebant. Accusabant eum, quod, postquam Arsenio fervide studere visus esset, hunc circumvenerit. Sed vituperium maximum erat, quod in anathema incurrerit ab Arsenio contortum in illum, qui Imperatorem ad confessionem reciperet: unde inferebant, illum tanquam intrusum & ab Ecclesiæ corpore segregatum non habuisse jus Imperatorem absolvendi.

Josephus desperans, eos per lenitatem ad officium posse redigi, auctoritatem Principis contra eos adhibere statuit: qui puniri eos voluit a Georgio Acropolita magno logotheta, homine gerendis rebus idoneo, sed æqui ac recti non admodum amante. Hic quibusdam per domos missis, qui monachos seditiosos caperent, istos ex equuleis suspendi, flagellis accipi, plagis lacerari curabat. Qui per virtutem suam existimationem summam collegerant, illos per forum publicum cum ignominia raptari jubebat, & falsis sub obtentibus acerbe habitos mittebat in exilium. Hæc agendi ratio magnam in Josephum indignationem commovebat, & qui eum cum antecessore Germano comparabant huic id laudis tribuebant, quod nemini unquam malefecisset, quidquid in eum dictum esset. Imperator ipse Germanum denuo venerari, patrem suum dicere, in

Sæcul. XIII.
A. C. 1267.

Sæcul. XIII. A.C. 1267
 consilium & ad magni ponderis negotia
 adhibere cœpit, atque pro aliis orantem
 benignis auribus eodem mense ac inter-
 dum eadem hebdomade sæpius excipie-
 bat.

lib. 5. c. 2. Interim Arsenitarum numerus cresce-
 bat, etiam inter illos, qui Arsenium nun-
 quam viderant. Rumor de Josepho a
 piorum consuetudine secluso dissipatus
 multorum animos adeo agitabat, ut mi-
 tigari nequirent, quamvis ille, quæ ab
 Imperatoris largitate acceperat, abunde
 spargeret. Idcirco, quæ Constantino-
 poli de se dicebantur, spernere decrevit.
 Sed in Anatolia quosdam eximie pro-
 bitatis homines suo agendi modo esse
 offensos audiens, illis se ipsum specta-
 dum offerendo meliora persuadere voluit.
 Itaque communicato cum Imperatore
 consilio in Anatoliam cum comitatu ap-
 paratuque magnifico profectus illos præ-
 stantes viros invisebat, quos inter virtute
 ac doctrina eminebat Nicephorus Blem-
 midas.

His dicebat, se ipsum ab Arsenio ste-
 re, eum pro Patriarcha habere, & que
 per conspirationem contra eum facta es-
 sent, nihili pendere: fuisse tamen opus
 ut aliquis locum ejus teneret, Eccle-
 siamque gubernaret. Quisnam vero
 addebat, hoc munus salubriter obiret,
 inda-

indagando præ reliquis par eram ob Prin- Sæcul. XIII.
cipis erga me favorem, ita, ut non mo- A.C. 1267.
do molestias, quæ Arsenii partibus acci-
dissent, avertere, sed etiam multis aliis
gratias impetrare possem bona Impera-
toris voluntate utens. Huic sermoni Jo-
sephus adungebat dona, quæ aliquos
ex his bonis eremitis, non autem Blem-
midam movebant. Erat enim verus
philosophus rebus terrenis omnino extri-
catus, quarum eventus omnes imper-
turbatus spectabat, ut si ejus anima a
corpore separata jam esset. Igitur res
in se ipsis sine hominum respectu consi-
derans, Arsenium læsum, Josephum
possessorem iniquum, sed utrimque nihil
novi esse videbat, attenta rerum huma-
narum solenni vicissitudine. Et vero tan-
tum aberat, ut Josepho blandiretur, ut se
adeunti nunquam obviam iret e cellula,
aut intranti assurgeret. Non tamen illum
spernebat; contra orabat, ut ipsius testa-
mentum confirmaret subscriptione sui no-
minis, & ab Imperatore ratum haberi
curaret, sicut fecit etiam, sed post Blem-
midæ mortem executioni datum non
est.